

utworzenie nowego samodzielnego gospodarstwa lub powiększenie już istniejącego, jeżeli przychodowość szacunkowa z gospodarstwa nowo utworzonego lub powiększonego przekracza 7.700 zł; zwolnienie stosuje się przez okres 3 lat.

2. W razie nabycia gruntów od indywidualnych właścicieli gospodarstw rolnych zwolnienie ma zastosowanie, jeżeli nabywca nie jest w stosunku do ostatniego właściciela gospodarstwa rolnego krewnym w linii prostej lub współmałżonkiem.

3. Okres zwolnienia liczy się od roku podatkowego następującego po roku, w którym zawarto umowę kupna gruntów, umowę zobowiązującą do przeniesienia własności gruntów lub umowę przedwstępną.

4. Po upływie okresu zwolnienia obniża się przychodowość szacunkową z gruntów, o których mowa w ust. 1—3, w pierwszym roku o 75%, w drugim roku o 50% i w trzecim roku o 25%.

§ 5. 1. Zwolnienia i obniżki przewidziane w § 4 ust. 1 i 4 stosuje się również w odniesieniu do gruntów państwowych wydzielonych przez indywidualnych rolników na utworzenie nowego gospodarstwa lub powiększenie już istniejącego, jeżeli umowa dzierżawy zawarta została na okres co najmniej 10 lat i na danym terenie występują trudności z zagospodarowaniem gruntów w formie nabywania ich na własność. Jeżeli w planie zagospodarowania przestrzennego lub w planie inwestycji przewidziano przeznaczenie gruntów na cele nierolnicze, okres dzierżawy może być krótszy niż 10 lat.

2. Przepisy § 4 ust. 1, 3 i 4 stosuje się odpowiednio do gruntów obejmowanych w posiadanie przez rolnicze spółdzielnie produkcyjne, organizacje samorządu wiejskiego oraz spółdzielnie i ich związki zrzeszone w Centralnym Związku Spółdzielni Rolniczych „Samopomoc Chłopska”.

§ 6. Zwalnia się od podatku gruntowego obliczanego z zastosowaniem stawek procentowych grunty klasy VI, RZ VI, PSZ VI.

§ 7. Zarządza się ulgowe opodatkowanie podatkiem gruntowym obliczanym z zastosowaniem stawek procentowych użytków rolnych klasy V położonych w strefie ekonomicznej wiejskiej i wiejskiej oddalonej z zastosowaniem stawki w wysokości 9% podstawy opodatkowania.

§ 8. Zwolnienia i obniżki przewidziane w § 1—7 nie powodują skutków w zakresie uprawnień i obowiązków zależnych od wysokości przychodowości szacunkowej z gospodarstwa rolnego.

§ 9. Traci moc zarządzenie Ministra Finansów z dnia 22 listopada 1971 r. w sprawie zwolnień i ulg w podatku gruntowym (Monitor Polski z 1971 r. Nr 54, poz. 357, z 1973 r. Nr 41, poz. 245, z 1975 r. Nr 2, poz. 11, z 1976 r. Nr 5, poz. 24 i z 1979 r. Nr 3, poz. 31).

§ 10. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i stosuje się od roku podatkowego 1982.

Minister Finansów: M. Krzak

297

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW I PREZESA NARODOWEGO BANKU POLSKIEGO

z dnia 18 grudnia 1981 r.

w sprawie czasowego zawieszenia niektórych uprawnień krajowców dewizowych w zakresie obrotu wartościami dewizowymi.

Na podstawie § 7 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 grudnia 1981 r. w sprawie wykonania dekretu o stanie wojennym w zakresie gromadzenia środków pieniężnych, obrotu pieniężnego i obsługi finansowej oraz udzielania kredytów (Dz. U. Nr 29, poz. 162) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zawiesza się do odwołania dokonywanie przez Narodowy Bank Polski, Bank Polska Kasa Opieki S.A. i Bank Handlowy w Warszawie S.A. wypłat w zagranicznych środkach płatniczych:

- 1) z przekazów otrzymywanych z zagranicy na rzecz osób fizycznych oraz jednostek gospodarki nie uspołecznionej krajowców dewizowych;
- 2) ze skupionych i przyjętych do inkasa od osób fizycznych oraz jednostek gospodarki nie uspołecznionej krajowców dewizowych czeków zagranicznych;
- 3) z akredytyw, weksli oraz innych zagranicznych środków płatniczych realizowanych przez osoby fizyczne i jednostki gospodarki nie uspołecznionej krajowców dewizowych,

otrzymywanych z tytułu darowizn, spadków, na pokrycie kosztów podróży i pobytu za granicą oraz z innych tytułów i na inne cele.

§ 2. Zagraniczne środki płatnicze, o których mowa w § 1, mogą być, zgodnie z obowiązującymi przepisami:

- 1) wpłacane na rachunki walutowe,
- 2) wypłacane w bonach towarowych Banku Polska Kasa Opieki S.A.,
- 3) zapisywane na kontach eksportu wewnętrznego,
- 4) wypłacane w złotych.

§ 3. W razie wyjazdu za granicę na podstawie odrębnego zezwolenia dopuszcza się wypłatę w walutach wymienialnych lub w innych walutach obcych zagranicznych środków płatniczych, o których mowa w § 1, oraz z rachunków walutowych osób fizycznych i jednostek gospodarki nie uspołecznionej do wysokości równowartości 300 dolarów USA na osobę lub równowartości 200 rubli na osobę w zależności od kraju podróży oraz na pokrycie niezbędnych kosztów przejazdu.

§ 4. Zlecenia zagraniczne na wykonywanie w kraju przez Bank Polska Kasa Opieki S.A. doręczeń zagranicznych środków płatniczych mogą być realizowane jedynie w sposób określony w § 2.

§ 5. Przyjęte przez banki, o których mowa w § 1, zlecenia nie zrealizowane do dnia wejścia w życie zarządzenia podlegają wykonaniu według zasad określonych w zarządzeniu.

§ 6. Ograniczenia przewidziane w § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 grudnia 1981 r. w sprawie wykonania dekretu o stanie wojennym w zakresie gromadzenia środków pieniężnych, obrotu pieniężnego i obsługi finansowej oraz udzielania kredytów (Dz. U. Nr 29, poz. 162) i wynikające z niniejszego zarządzenia nie dotyczą przelewów tytułem darowizn dokonywanych między ra-

chunkami walutowymi krajowców dewizowych członków najbliższej rodziny oraz regulowania zobowiązań wobec państwowych jednostek organizacyjnych.

§ 7. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: *M. Krzak*

Prezes Narodowego Banku Polskiego: *S. Majewski*

298

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 30 grudnia 1981 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie warunków sprzedaży zagranicznych środków płatniczych na cele prywatne.

Na podstawie art. 10 ust. 1 pkt 1 ustawy dewizowej z dnia 28 marca 1952 r. (Dz. U. Nr 21, poz. 133) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Finansów z dnia 21 stycznia 1978 r. w sprawie warunków sprzedaży zagranicznych środków płatniczych na cele prywatne (Monitor Polski Nr 3, poz. 15) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 1 ust. 1 pkt 2 wyrazy: „100%” zastępują się wyrazami: „50%”,
- 2) w § 4 skreśla się wyrazy: „Chińska Republika Ludowa”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1982 r.

Minister Finansów: *M. Krzak*

299

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 30 grudnia 1981 r.

w sprawie szczegółowych zasad ustalania wysokości oraz trybu wypłaty odszkodowań z tytułu przekazania dla potrzeb obrony Państwa środków transportowych, znajdujących się w posiadaniu osób fizycznych i niektórych osób prawnych.

Na podstawie § 30 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 12 marca 1981 r. w sprawie przekazywania dla potrzeb obrony Państwa środków transportowych, znajdujących się w posiadaniu osób fizycznych i niektórych osób prawnych (Dz. U. Nr 9, poz. 41), zarządza się, co następuje:

§ 1. Zarządzenie reguluje ustalanie wysokości oraz trybu wypłaty odszkodowań z tytułu przekazania środków transportowych dla potrzeb obrony Państwa przez:

- 1) osoby fizyczne,
- 2) osoby prawne, nie będące przedsiębiorstwami państwowymi, organizacjami spółdzielczymi, społecznymi lub zawodowymi.

§ 2. Właściwe terenowe organy administracji państwowej stopnia podstawowego ustalają w momencie zwrotu środka transportowego w procentach:

- 1) stopień zużycia i ewentualnego uszkodzenia środka transportowego i jego wyposażenia,
- 2) stopień utraty zdrowia konia.

§ 3. W razie całkowitego zniszczenia środka transportowego lub otrzymania zawiadomienia o tym, że środek transportowy nie zostanie zwrócony, wysokość od-

szkodowania ustala się w 100% wartości wyliczonej według zasad określonych w § 4 ust. 1 i 2.

§ 4. 1. Wartość środka transportowego przekazanego dla potrzeb obrony Państwa ustala się według cen katalogowych (detalicznych) środków transportowych, obowiązujących w dniu wydania decyzji o przyznaniu odszkodowania, z uwzględnieniem stopnia zużycia i uszkodzenia do dnia dostarczenia tego środka dla potrzeb obrony.

2. W razie braku obowiązującej ceny katalogowej dla danego środka transportowego przyjmuje się cenę katalogową innego środka transportowego o zbliżonych parametrach techniczno-eksploatacyjnych.

3. Wysokość odszkodowania za stopień zużycia i ewentualne uszkodzenie środka transportowego i jego wyposażenia ustalają właściwe terenowe organy administracji państwowej stopnia podstawowego w procencie zużycia i uszkodzenia obliczonych od wartości środka transportowego ustalonej według zasad określonych w ust. 1, z zastrzeżeniem § 21 ust. 2 i 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 12 marca 1981 r.

§ 5. 1. Wartość konia ustala się w wysokości 150% wartości rzeźnej, obowiązującej w dniu wydania decyzji o przyznaniu odszkodowania.